На листъ 96 се намира следната приписка отъ самия преписвачъ на евангелието:

† ѻ҃ц ї҃же, ✠ Сы҃ и҃ прѣжде сы҃ и҃ Бъ ✠ подо́бае҃ †

бг҃ѡ́м, и҃ ц҃рь ц҃рствꙋѧщи҃. и҃ вѣ́ка, прѣ́ владѧщи҃. тво́рѧ҃ и҃ дѣ́ѧ҃ и҃ съвръ́шаѧ҃ хотѣ́нїа и҃ дѣ́ла бл҃га́а. во́лѧ болѧщи҃ сѧ. и҃ тво́рѧщи҃ во́лѧ є҃гѡ. Бл҃гоизволи оу҃срѣдїе́м срⷣца своеѥ̀, велѝкыї ц҃рь Геѡ́ргїе, сн҃ь велѝкаго ц҃рѣ Ѳеѡ́ра Скѧ́сла҃, прѣдръжѧщїмꙋ скѝптра. блъгар́скагѡ жѐ и҃ грѫцкаѥ̀, и҃ и҃зпи́сав сїѐ ѵетворобл҃говѣ́стїе, повелѣнїе́мъ ц҃рства є҃гѡ, въ славѫ и҃ хва́лѫ, и҃ ѵьсть. ѻ҃цꙋ и҃ сн҃ꙋ и҃ ст҃омоу дх҃оу. ц҃рствоу жѐ и҃мъ, о́ставленїе и҃ прощенїе грѣхѡм҃. в҃ лѣ. ҂ѕ҃ ѡ҃. ї҃.. є҃н҃. є҃. (6830—1322 г., индиктъ 5).

Ἡ βίβλος ἡδαι. τὴ δὲ . . .[1])

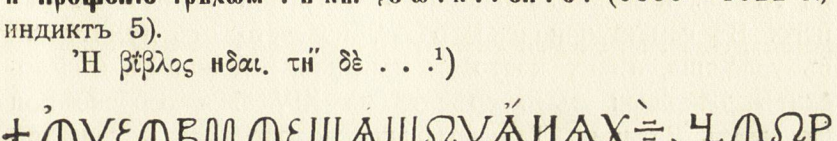

Тази приписка биде издадена, безъ последнитѣ редове, отъ И. Срезневски (Древн. слав. пам. юс. письма, 350) по много погрѣшенъ преписъ на П. Успенски. Не стои по-добре и преписа на Дучича, който между друго прескочилъ една часть отъ най-интереснитѣ два последни реда (Гласник XLI). Въ преписа на Лаврова липсватъ тайнописнитѣ думи; не сѫ забелязани и буквитѣ около първия кръстъ (Извѣстія втор. отд. I, 110—111). Последната приписка е предадена съ тайнописни букви на гръцки езикъ. Съ явни букви тя изглежда тъй: † Εὐσεββεστάτου ἄνα Χὸν, Γεωργίου †, или поправено и допълнено: † Εὐσεβεστάτου ἄνα Χριστὸν Γεωργίου † (На благочестивейшия въ Христа Георгия) и се отнася следвателно до българския царь Георгия, за когото било написано евангелието. Прочитането ἄνα Χριστὸν (срв. Глас LIII, 166) отговаря на подобнитѣ форми ἀνὰ χρόνον, ἀνὰ μέσον и др., а по смисъль на: въ Христа Бога благовѣрьнъ и пр. или ἐν Χῷ τῷ Θεῷ πιστός (въ Христа Бога вѣренъ).

---

[1]) Тази бележка е недовършена. Писана е на бѣлото поле, съ скорописъ. Трѣбва да се чете: ἡ βίβλος ἥδε. τῇ δὲ . . .